

Allting får ta sin tid.

Fina viner ska gärna ligga på lagring i evigheter, finstämd prosa ska gärna värkas fram under år av ångest för pinade författarsjälar instängda på kammaren och amerikanska skådisar tycks i allmänhet bara få mer och mer karaktär med åldern. Lite samma koncept kan så klart även gälla death metal. I alla fall när vi snackar om Skellefteås Terrortory.

På webben:

Vår recension - <http://is.gd/RrUo38>
<http://www.terrortory.com/>
<http://www.myspace.com/terrortory>
<http://terrortory.bandcamp.com/>

TERRORTORY

AV DANIEL KÄLLMALM
FOTO EMIL NYSTRÖM
PUBLICERAD 2012-03-04

Det är vad som sägs om detta band som har hållit igång sedan 2001 någonstans, när de lärde känna varandra genom att besöka varandras spelningar då de på den tiden spelade i olika band i Skellefteå, förklarar Johan Norström som är bandets sångare.

- Vi såg då att vi hade en hyf-

sat gemensam musiksmak och på den vägen är det, förklarar Johan.

Från början var det Johan som hade hand om basen i bandet men 2005 när de till sist fick en bassist som hängde med som Johan beskriver det fick bandet sin slutgiltiga form.

- Och sedan har vi väl kört på halvfart sedan dess lite grann då alla har haft sitt och vi har jobbat på olika orter och det har varit svårt att få ihop allting i ett sam-

manhang. Vi har haft ganska låg verksamhet fram till vi gick in i studion för att spela in skivan egentligen.

De första sex-sju åren har bandet varit lite av ett sidoprojekt för alla de inblandade och andra band var högre upp i prioriteringslistan förklarar Johan och det är en av anledningarna till att debutalbumet dröjt så pass länge innan det fick se dagens ljus och Johan berättar att vissa av låtarna

är från så långt tillbaka som början av 2000-talet. Nuförtiden spelar fortfarande delar av bandet i andra band, Johan har ett band i Umeå och bandets trumslagare är countrytrumslagare och de har faktiskt en skådespelare i bandets bassist också.

Terrortory är ett lite fyndigt bandnamn och det kom sig av att de från början tänkt sig att vara lite mer på skämt än det slutligen blev och därav lade de inte ned

någon större möda på bandnamnet utan tyckte att "det här var en kul ordlek" och så fick det bli.

- Och när det sedan blev mer seriöst fick det vara kvar eftersom namnet var redan inarbetat så det fick hänga med.

Det är ett kort och koncist namn som enligt Johan kan vara lite svårt att uttala för vissa men samtidigt ett namn de flesta verkar komma ihåg.

År 2007-2008 någonstans kom Johan och hans kamrater i Terrortory fram till att de var för dåliga på att sälja sig själva och på att ta tag i saker. Därför beslutade de sig för att ta saken i egna händer och göra det själva, de hyrde in sig på en studio och spelade in lite grann. Planen från början var att släppa albumet på egen hand också och den saken är en annan anledning till att albumet dröjde.

- Vi hade ju inte råd att göra allting på en och samma gång så delvis av ekonomiska skäl drog det ut på tiden.

Med andra ord finns det två anledningar till att albumet dröjde innan det såg dagens ljus, det ekonomiska och att bandet inte var så högt prioriterat i sin tidiga historia. Under inspelningarna flyttade Johan till Umeå där han träffade på Kristoffer Bäckström som driver Discouraged Records och gjorde upp med honom om att släppa albumet på dennes bolag.

- Jag frågade honom om vi inte kunde få släppa skivan via honom i gengäld mot att vi betalar allt själva men att bara ha en etikett på det skulle ge ett bättre intryck. Det är även skönt att någon som inte är med i bandet tror på produkten.

Dessutom är det bättre ur marknadsföringssynpunkt att ha ett bolag bakom sig, medier som oss prioriterar alltid band som ligger på ett bolag för de som själva skickar sitt material och det tror jag är sant för alla liknande medier, dessutom kan en skivbolagsetikett ses lite grann som en kvalitetsstämpel påpekar Johan.

- Sedan betyder det ju mycket att de har ett distributions- och promotionavtal med Sound Pollution, det är så sjukt skönt att slippa göra det arbetet själv.

På tal om marknadsföringen och allt som omkring det, med hjälp av Sound Pollution i Sverige och vilka kanaler de nu använder utomlands har albumet "The Seed Left Behind" nått ut till många medier och mottagandet har varit gott, något som Johan säger sig vara nöjd med. Han säger dock även att de ofta fått höra hur mycket de låter som Göteborgsdöds och inte har haft så mycket eget "sound" men att det varit mer positivt även på den fronten nu.

- Jag kan väl till viss del hålla

med om att vi har tagit mycket inspiration från Göteborgsscenen. Men det känns ändå som att mottagandet säger att det är mycket sådant och många Göteborgsband som nämns men ändå att vi har en bra identitet och egna ben att stå på.

Men hur låter då Terrortory om de inte är typisk Göteborgsdöds, melodiös dödsmetall blandat med så kallad "groove metal" säger vår recension om saken, Johan själv säger att Göteborgsdöds är ett nyckelord i en beskrivning men att de inte direkt brukar prata genre när de skriver ny musik, att de försöker upprätthålla någon form av aggression men samtidigt med ett mycket melodiöst arbete.

- Det är väl ganska mycket i grunden dödsmetall men med ganska mycket atmosfäriskt tänk skulle jag vilja säga.

De har också valt att inte putsa för mycket på produktionen, att det hellre kan få vara lite otight för att behålla svänget i musiken och för att få denna genuina känsla har de valt att inte gå in och mixtra för mycket och lägga allt på millisekunderna rätt förklarar Johan. Han tillägger också att de vill att det ska låta som det låter så att den som besöker bandet på en konsert ska få samma sak som de fått på skivan.

Inspiration är något som är grunden bakom allt skapande, på ett eller annat sätt har denna en betydelse, så vad inspirerar Terrortory i deras arbete? Johan förklarar att inspirationen förändrats över tid, det var från början en musikalisk inspiration men allteftersom bandet satt upp en referensram för sin ljudbild har inspirationen börjat komma från andra håll. Nu kommer inspirationen snarare från att de tillsammans inspireras av varandra snarare än att någon lyssnar på en skiva och inspireras förkla-

rar Johan. Jag ställde frågan om de jobbar fram låtarna tillsammans och Johan svarade:

- Just nu vet vi inte riktigt hur vi gör eftersom alla bor i olika städer så vi skickar lite riff mellan oss och försöker svara på dessa. Så det blir ju liksom att de riffen man skickar blir till inspirationskällor.

Vår recensent ville inte välja ut något spår som favorit men nämnde introet som intressant och för Johan är favoritspåret titelspåret *The Seed Left Behind* som enligt honom sammanfattar albumet på ett väldigt bra sätt även om det inte är det spår han skulle välja att spela om han skulle försöka sälja albumet, det är inte singeln på det sättet menar han. Det är dock det spår som håller bäst i längden.

På frågan om de är nöjda med albumet svarar Johan:

- Absolut, jag trodde faktiskt att jag skulle vara sjukt less på den eftersom att den legat i omkring två år helt färdig, men när jag fick hem de tryckta skivorna och stoppade en i skivspelaren var det som julafton. Så jag är otroligt nöjd.

Planen för bandet är att bege sig ut på vägarna och turnera lite grann berättar Johan men att de får se hur det ska få det hela att lösa sig rent praktiskt. De har trots allt alla arbete och de bor i olika städer och allt sådant rent vardagligt som kan göra det ganska besvärligt att få tiden att räcka till men för Johan finns det ett hopp om att komma ut och de skulle ha ett möte om den saken någon gång i slutet av februari för att komma fram till hur det skulle arbeta vidare nu.

- Förhoppningen från min sida är att vi faktiskt ska spela någonting någonstans på hösten, några veckor så att vi kan nå ut till lite folk och sälja av de här skivorna vi köpt.

En turné är förstås en stor investering, något som också gäller ett skivsläpp och "The Seed Left Behind" har kostat några kronor för bandet och Johan förklarar att om någon vill köpa den så skulle det förstås vara alldeles lysande. Dock har inte skivan sålt särskilt bra än vilket kan ha att göra med att bandet inte direkt är ute och spelar live som kan vara en fördel för att sälja mycket.

- Sedan är det ju så att vi delar den till exempel på Spotify och Soundcloud för alla som vill så vi har ju inget vinstmål på det viset.

Johan förklarar att

albumet mest var för deras egen skull och att ett kommande skivsläpp lika gärna kan bli ett helt digitalt sådant.

Annars är förhoppningarna och synen på framtiden en utan stor-slagna drömmar om att bli något Metallica eller så, utan snarare att de kanske kan utöka sin åhörarskara så att de kan fortsätta hålla på och kanske ge sig ut mer och spela live så målen är inte att bli störst eller ens stora förklarar Johan.

- Utan det är så att vi tycker att det är jätkligt roligt att hålla på, framförallt är det jätkligt roligt att spela live så förhoppningen är väl att vi kan komma till en punkt där vi kan spela live utan att vi ska behöva betala för det och göra avkall på annan inkomst och sådant

Men det är tufft att synas

och Johan påpekar att det är ett hästjobb att arbeta med musik idag och att eftersom man blir lite bekväm med åren kanske inte redo göra de nödvändiga uppoffringarna som krävs för att komma ut och spela, som att kanske sälja alla möbler och sova på stengolvet som Johan uttrycker det på ett ungefär.

Så vi får väl avvakta och se när vi får se Terrortory på vägarna och på ett spelställe i närheten. "The Seed Left Behind" är ute nu och finns tillgängligt att både köpa eller inmundiga utan kostnad för den som vill det. Ni kan ju således själva avgöra om bandet låter som kopior av klassisk göteborgsdöds och saknar egen identitet eller om de faktiskt har något att komma med.

Och med detta tackar vi Johan för att han tagit sig tid att samtala med oss och önskar Terrortory all lycka till i sina kommande äventyr. Missa inte heller vår recension av albumet "The Seed Left Behind".